

Griffiernr. : 2013/ 4104
Not.nr. : GE.66.L9.003719-2010

BESTUURLIJKE INLICHTING

(2° blz.)

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG GENT

VONNIS

Afdeling: correctionele rechtbank
Kamer: 21d, 1 rechter
Datum: 3 december 2013

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

1. , , kapper, geboren te op
zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk;
2. , mecanicien, geboren te
op , wonende te Knesselaere,

beklaagd van

A.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999, de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen in strijd met de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden door namelijk in strijd met de voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen van 24.04.2007 bij het bouwen, het plaatsen op een grond van één of meer vaste inrichtingen, het afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk, met uitzondering

HOGER BEROEP

(vervolg, 2° blz.)

Op 12 december 2013 door
tegen alle beschikkingen
- op 12 december 2013 door het OM tegen
(2° blz.)

HOGER BEROEP

- Op 16 december 2013 door

alle beschikkingen

- Op 16 december 2013 door het OH tegen

(i° bekl.) tegen

(i° bekl.)

van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, navolgende aspecten of voorwaarden niet in acht te hebben genomen namelijk:

door in strijd met de afgeleverde vergunning in een weekendhuis een verdieping te hebben bijgebouwd en een trap naar deze verdieping te hebben voorzien

op het perceel gelegen te Knesselare, kadastraal gekend als _____, eigendom van _____ geboren te _____ op _____, zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk

Te _____ in de periode van 21.06.2007 tot 01.01.2009

Deze feiten zijn thans strafbaar gesteld door artikel 6.1.1. al.1-1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

De dagvaarding werd overgeschreven op het tweede hypotheekkantoor te Gent op 29 oktober 2013. De dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van het Nederlands.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de zitting van 8 oktober 2013.

De zaak werd voor verdere behandeling uitgesteld naar de zitting van 5 november 2013.

2. Op de zitting van 8 oktober 2013 werden gehoord:

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door B. Van Vossel, substituut-procureur des Konings;
- de eerste beklaagde, _____, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester Sven Boullart, advocaat te 9000 Gent, Voskenslaan 419;

- de tweede beklaagde, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester Steven Tamsyn, advocaat te 9880 Aalter, Dries 15.

Op de zitting van 5 november 2013 werden gehoord:

- l. De Tandt, substituut-procureur des Konings, die haar eerdere vordering handhaafde;
- meester Pieter Delmoitié in de plaats van meester Sven Boullart, beiden advocaat te 9000 Gent, Voskenslaan 419, die de eerste beklaagde vertegenwoordigde;
- meester Steven Tamsyn, advocaat, voornoemd, die de tweede beklaagde vertegenwoordigde.

3. De verjaring van de strafvordering is op heden niet ingetreden.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

4. Op 28 oktober 2010 stellen inspecteurs van de lokale politie van de zone Aalter-Knesselare vast dat aan de ruwbouw van een weekendverblijf, op een perceel gelegen te , een verdieping werd bij gecreëerd en een trap werd voorzien (pagina 9 e.v. strafdossier) in strijd met een op 24 april 2007 afgeleverde bouwvergunning (pagina 15 e.v. strafdossier). Dit perceel is kadastraal gekend als en eigendom van Er wordt onmiddellijk een stakingsbevel opgelegd, dat werd bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig ingenieur op 9 november 2010 (pagina 25 strafdossier).

Bij een controle op 19 juli 2011 stelt het Agentschap Inspectie RWO vast dat de toestand onveranderd is gebleven (foto's pagina's 41 e.v. strafdossier).

5. Architecte verklaart op 14 februari 2012 dat bouwheer is en zijn vader, de uitvoerder van de werken. De werken zouden gestart zijn in 2008. Toen zij zag dat er gewelven werden gestoken zou zij mondeling hebben ingelicht van de onregelmatigheden, maar hij zou de werken toch verder hebben gezet. Na oplegging van het stakingsbevel werd zij opnieuw gecontacteerd door met de vraag om een regularisatie in te dienen.

6. Deze regularisatie werd geweigerd door het College van burgemeester en schepenen van de gemeente Knesselare op 6 juli 2011 (pagina 80 strafdossier) en vervolgens ook door de Deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen op 8 december 2011 (pagina 91 strafdossier). Uit de stukken van _____ blijkt dat tegen deze beslissing een verzoek tot vernietiging werd ingesteld bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Er zou nog geen beslissing zijn.

7. _____ wordt verhoord op 8 maart 2012. Hij bevestigt dat de werken werden uitgevoerd door zijn vader. Het was de bedoeling de woning te gebruiken als weekendverblijf. Hij zou niet hebben stilgestaan bij de bouwovertreiding. Tijdens de werken werd soms van mening veranderd. In de meeste gebouwen in "_____ " zou er trouwens een eerste verdieping zijn ingericht. Hij dacht niet dat dit zo'n grote gevolgen zou hebben. Hij bevestigt dat zijn architecte hem op de onregelmatigheid heeft gewezen.

8. _____ wordt verhoord op 6 juli 2012. Hij bevestigt dat alle werken door hem werden uitgevoerd in de periode 2007 en 2008. Er zou verder niemand op de plaats zijn geweest om er werken uit te voeren. Hij zou in de veronderstelling zijn geweest dat de plannen werden nageleefd en de architecte zou hem nooit op het tegendeel hebben gewezen.

9. Per brief van 5 februari 2013 werd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur een herstellvordering overgemaakt aan het openbaar ministerie die er toe strekt dat aanpassingswerken zouden worden uitgevoerd zodat de nieuwbouwconstructie beantwoordt aan de verleende vergunning. Enkel de houten balkenlaag op het tweede niveau kan behouden blijven, gelet op de uitvoering in ceder en houtskelet van de buitenmuren vanaf de tweede verdieping (pagina 119 strafdossier).

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid adviseerde positief over deze herstellvordering op 3 april 2013 (pagina 134 strafdossier).

Beoordeling

10. Uit de vaststellingen en de foto's blijkt dat de tenlasteleggingen bewezen zijn. Dit geldt ook voor de aangebrachte trap (pagina 13) waarvan op foto te zien is dat het meer is dan een "werftrap" zoals voorgehouden door de eerste beklaagde.

De eerste beklaagde beroept zich op de 'onoverwinnelijke dwaling'. Hij houdt voor dat *"de totstandkoming van de constructie in een uiterst complex kader is gebeurd"*.

Dit verweer treft geen doel.

Uit het strafdossier blijkt zonder meer dat de eerste beklaagde zeer goed wist wat vergund was en wat niet kon. Zijn verklaring op 8 maart 2012 hierover laat weinig aan de verbeelding over: "(...) Tijdens de bouwwerken werd de vergunning niet nageleefd en werd er een verdieping gecreëerd. Ik heb hier niet bij stilgestaan. (...)". Hij wist dus zeer goed wat hij deed.

De eerste beklaagde werd zelfs uitdrukkelijk door zijn architecte gewaarschuwd dat hij de vergunning niet naleefde.

Hij kan zich ook niet beroepen op een onduidelijkheid die zou zijn ontstaan naar aanleiding van een gesprek met de stedenbouwkundig ambtenaar en de burgemeester van de gemeente. Hij werd er toen naar eigen zeggen trouwens op gewezen dat hij binnen zijn bouwvolume moest blijven.

Hij pleegde het bouw misdrijf doelbewust ervan uitgaande dat er toch geen controle en sanctie zou op volgen. Dit blijkt ook uit zijn verklaring op 8 maart 2012: "(...) Ik dacht echter niet dat dit zo'n grote gevolgen zou hebben. (...)".

Ook het argument dat de bouwvergunning onwettig zou zijn is niet dienend. Zelfs wanneer dit het geval zou zijn dan had de eerste beklaagde geen vergunning om te bouwen zoals hij deed.

De tweede beklaagde voerde de werken uit en wordt vervolgd als mededader. Zijn verweer dat hij ter goeder trouw handelde en de instructies van de architecte zou hebben opgevolgd, worden tegengesproken door de gegevens van het strafdossier en door de bovengeciteerde verklaringen van zijn zoon. De feiten zijn ook ten aanzien van hem bewezen.

Straf

11. Op 1 september 2009 is de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) in werking getreden.

De onderhavige feiten zijn strafbaar gebleven (art.4.2.1. en 6.1.1. VCRO).

Krachtens artikel 6.1.1. VCRO kunnen de feiten worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van die straffen.

12. De rechtbank gaat niet in op de vraag van de beklaagden om hen de gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling te verlenen. Zij hebben doelbewust het misdrijf gepleegd uitgaande van de verwerpelijke opvatting dat bouw misdrijven en het herstel ervan niet ernstig worden genomen.

Zij hebben hun eigen belang gesteld boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening.

De op te leggen straffen moeten duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moeten worden en dat de beklaagden zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen.

De straffen moeten ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie betekenen voor de gemeenschap een grote kost.

Een geldboete moet ook van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden of aanzet tot een afweging van pakkans en economisch voordeel.

De rechtbank houdt rekening met het feit dat de eerste beklaagde slechts eenmaal werd veroordeeld door een politierechtbank en dat de tweede beklaagde een blanco strafregister heeft.

De rechtbank is van oordeel dat de hierna bepaalde effectieve geldboeten voor elk van de beklaagden aan het beoogde preventieve en repressieve doel tegemoet komt.

Nu het bewezen feit gepleegd is na 1 maart 2004 en vóór 1 januari 2012 dient de geldboete in toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, verhoogd te worden met 45 opdecimes.

13. De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 150 euro (met opdecimes). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De beklaagden moeten ook elk een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

14. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vorderde op 5 februari 2013 het herstel van de plaats door het uitvoeren van aanpassingswerken, meer bepaald de verwijdering van de gewelven tussen het gelijkvloers en de eerste verdieping, inclusief alle opgaande muren in metselwerk op de eerste verdieping en de trap, om een open constructie te creëren. Voor de

verdere afwerking van de vergunde badkamer en het opvangen van de dakconstructie op het gelijkvloers dient het vergunde bouwplan van 2007 verder gevolgd te worden (het realiseren van de zichtbare spannen). De houten balkenlaag op het tweede niveau kan volgens de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur behouden blijven, gelet op de uitvoering in cedar en houtskelet van de buitenmuren vanaf de tweede verdieping. Aangezien de loopbelasting wegvalt op de tweede verdieping dient het I-profiel vlak onder de balkenlaag te worden vervangen door de rechtstaande steunbalken (conform vergund bouwplan) indien nodig.

Dit alles onder verbeurte van een dwangsom van 200 euro per dag indien het herstel niet binnen de opgelegde uitvoeringstermijn werd gerealiseerd.

Op 21 maart 2013 gaf de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid een positief advies over de voor advies voorgelegde herstellvordering.

15. De herstellvordering werd afdoende gemotiveerd en is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

De herstellvorderende overheid heeft geoordeeld dat de plaatselijke ordening op onevenredige wijze wordt geschaad.

Daarbij beschikt zij over een ruim beoordelingskader. Ook de toekomstgerichte ruimtelijke visie en de ligging in een ankerplaats of de ruimere omgeving van een bosrijk gebied dat deel uitmaakt van het Vlaams Ecologisch Netwerk (VEN) heeft een rol gespeeld.

De bewering dat de verkavelingsvoorschriften zouden vervallen zijn of het Provinciaal Ruimtelijk Uitvoeringsplan onwettig is, is dus niet dienend.

De kwade trouw van de eerste beklaagde, die doelbewust het bouw misdrijf pleegde er op speculerend dat het misdrijf toch zou blijven bestaan, maakt dat hij zich niet op de onevenredigheid of de onredelijkheid van de herstellvordering kan beroepen.

Het herstel is nog steeds noodzakelijk ter vrijwaring van de goede ruimtelijke ordening.

16. Het opleggen van een dwangsom als drukkingmiddel voor het uitvoeren van het bevolen herstel is eveneens noodzakelijk. Het bedrag ervan kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd wordt.

De door het bestuur gevorderde dwangsom van 200 euro per dag moet worden opgelegd nu uit het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting de onwil van de eerste beklaagde is gebleken om over te gaan tot het volledig herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelde zelf de veroordeling tot het herstel nakomt gelet op de beperkte

overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte is het de eerste beklaagde die veroordeeld wordt om de plaats in haar vorige toestand te herstellen en heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

BURGERRECHTELIJK

17. Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven, worden de burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195, 203 §3 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 5, 7, 38, 39, 50, 40, 41, 42 en 43bis, 65 lid 1, 66, 100 Strafwetboek en de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen, zoals hiervoor omschreven;
art. 11 Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;
art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis.

de rechtbank, recht doende op tegenspraak ten aanzien van de eerste en de tweede beklaagde,

STRAFRECHTELIJK

Verklaart de feiten, voorwerp van de enige tenlastelegging, bewezen voor de eerste en de tweede beklaagde.

Veroordeelt de beklaagde voor het hierboven omschreven en bewezen verklaarde feit tot een geldboete van 500 euro, vermeerderd met 45 opdecimen tot 2.750 euro, of een vervangende gevangenisstraf van één maand en vijftien dagen.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.

Veroordeelt de beklaagde voor het hierboven omschreven en bewezen verklaarde feit tot een geldboete van 500 euro, vermeerderd met 45 opdecimen tot 2.750 euro, of een vervangende gevangenisstraf van één maand en vijftien dagen.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.

KOSTEN

Veroordeelt de beklaagden elk tot betaling van de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

Veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de gerechtskosten, voor het openbaar ministerie begroot op 83,86 euro.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur het herstel op het perceel , kadastraal gekend als

door het uitvoeren van aanpassingswerken, meer bepaald de verwijdering van de gewelven tussen het gelijkvloers en de eerste verdieping, inclusief alle opgaande muren in metselwerk op de eerste verdieping en de trap, om een open constructie te creëren. Waarbij voor de verdere afwerking van de vergunde badkamer en het opvangen van de dakconstructie op het gelijkvloers het vergunde bouwplan van 2007 dient verder gevolgd te worden (het realiseren van de zichtbare spannen). En waarbij de houten balkenlaag op het tweede niveau kan behouden blijven, gelet op de uitvoering in ceder en houtskelet van de buitenmuren vanaf de tweede verdieping. Aan-

gezien de loopbelasting wegvalt op de tweede verdieping dient het I-profiel vlak onder de balkenlaag te worden vervangen door de rechtstaande steunbalken (conform vergund bouwplan) indien nodig.

Deze werken moeten worden uitgevoerd binnen een termijn van 1 jaar vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde treedt.

Zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door een dwangsom van 200 euro zal worden verbeurd per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van 1 jaar vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde treedt (dit is een uitvoeringstermijn en geen respijtt termijn zoals bedoeld in artikel 1385bis, 4de lid Gerechtelijk Wetboek.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijnen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 8.1.46 VGO, op kosten van de veroordeelden die daartoe hoofdelijk gehouden zijn.

BURGERRECHTELIJK

Houdt de burgerlijke belangen voor wat betreft het bewezen verklaarde misdrijf aan:

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van 3 december 2013,

Aanwezig:

De heer Jos Decoker, voorzitter;
Mevrouw I. De Tandt, procureur des Konings;
Mevrouw M. Roelant, griffier.

M. Roelant

J. Decoker